

ת"ד 2442/05/17 - מדינת ישראל נגד דוד כהן - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 17-05-2442 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופטת הגר אדרי
מדינת ישראל
המאשימה:
נגד

דוד כהן - בעצמו הנאשם:

גור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות המียวחות לו בכתב האישום כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו 2 הולכות רגלי.

לנאשם ראשון משנת 2015 ולהובתו הרשעה אחת מסוג קנס. מדובר בכשל ראשוני מסוגו עבורי.

העריך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלוםות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בין הוראת חיקוק מספר 2, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשים פסילה בפועל בנוסף לחייב ליתר הרכיבים.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונשים של פסילה בפועל מעל לפסילת המינימום, פסילה מותנית וקנס זאת לאור העובדה כי נחבלו שתי קטינות במעבר ח齐ה.

מנגד, עתרה הנאשם שלא להשית עליו פסילה בפועל. הנאשם ציין כי הוא חייל בשירות סדיר, כי סובל מנוכחות בהיותו כבד שמיעה, הציג מסמכים כי הינו נהג מకצועי בצבא, נהג של אלף פיקוד וביקש להתחשב ולהסתפק בפסילה בת 60 יום שריצה כבר בתיק זה. הנאשם טען כי הטמייע את חומרת העבירה וכי זו הפעם הראשונה שלו בביימה"ש.

הנאשם הוא זה אשר הזמין מד"א ומשתרה למקום ונשאר במקום עד אשר ראה שהנפגעות חוזרו מביה"ח. הנאשם טען בהזדמנות הראשונה לרשותה תורמת של הנפגעות בכך שהן רצוי לככיש והוא עשה כל שביכולתו בכך למנוע את התאונה.

הופיע בפניו הנאשם נורטביבי, אשר אמן בעל וותק נהיגה קצר משנת 2015 אולם זה הוא לו הכשל הראשוני מסוגו.

כעולה מכתב האישום, הוראת החקוק אשר יוכssa לנאים מציה בתוספת השנייה של פקודת התעבורה וכן, טומנת בחובה חובת פסילת ראשין נהיגה לתקופה שלא תפחota מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לטעיף (2) לפקודת התעבורה, אינה חובה מוחלטת והשאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקרים נסיבות מיוחדות, שלא להורות על פסילת ראשין הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות הפרחתה, במידה מה, של רכיב הפסילה בפועל.

המדובר בתאונה בה נגרם נזק לאופנו של הנאשם ונפצעו שתי הולכות רגל. מדובר הפעולה הראשון, אשר בתיק החקירה עולה, כי הנפגעות פנו לביה"ח במצב קל.

מעיון בתעודה הרפואית של הנגעת מ- א. עולה כי, הגיעו לביה"ח בשעה 16:05 ושובררה בשעה 16:50 ונמצא שפושף ביד ימינה.

מהתועדה של מ. נ. עולה, כי הגיעו לביה"ח בשעה 16:10 ושובררה כ-6 שעות לאחר מכן, בשעה 22:38 ונמצאו שפושפים במותניים וגבב, אולם אין עדות לחבלת גרמית אקוטית.

מעיון בתיק החקירה עולה כי לא היו עדים לתאונה, מסקנות הבחן הראו כי התאונה הייתה בלתי מנעuta אולם הנאשם אחראי בכך שהיה צריך להתאים מהירות נסיעתו לתנאי הדרך ולמעבר הח齐יה.

מלוח התצלומים עולה כי מעבר הח齊יה נראה דהוי עד כדי מחוק ובמכלול נתוני תיק התביעה, אני מוצאת מקום להתחשב בענישה, לאור העובדה כי הנאשם בחר שלא לנוהל משפטו והודה בהזדמנות הראשונה.

ambilhet נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שה הנאשם נורטביבי, משרות כנהג של אלף בצבא במשך שנים האחרונות, ציין בפניו כבד שמיעה ולא יכול לבצע תפקיד אחר.

ה הנאשם הציג מכתב ממפקדו, ד"ר גולד, אשר ציין כי הנאשם משמש נהג מקצועני שלו בשנתיים האחרונות וכי נהג קילומטרים רבים במסגרת התפקיד. עוד ציין, כי הנאשם משמש חונך עבור נהגים חדשים ביחידת, כי הוא נהג זהיר, מקפיד על חוקי התנועה וממלא תפקידו, תוך נהיגה זהירה ובטוחה, דיקוק ועמידה בזמן.

אימו של הנאשם ביקשה להציג מכתב שכותבה כי היא גרושה ומגדלת את שני ילדיה בגפה. ציינה כי היא וילדיה כבדי שמיעה בעלי נכויות, ביקשה התחשבות במצבם הכללי הלא פשוט, תיארה כי עברה תאונת דרכים וכי היא זקוקה לעזרת בנה בבית, אחרי שעות שרותו.

לאור מכלול הנסיבות לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהם"ש לחזור מרף פסילת המינימום בנסיבות המוחדשות של תיק זה.

בבואי לגזר את עונשו של הנאשם, מצאתי אף לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לנקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"**הוֹדִיה הִיא הַצָּעֵד הַרְאֵשׁ הַמְתַבְּקֵשׁ כִּאֵשׁ אֶדֶם טוּעָן לְקַבְּלַת אֲחֻרִיּוֹת... הַמְעֻרְעֵר לֹא נִסְתַּחַת אֶת הַקָּץ הָוֹא הוֹדָה וְתַרְמֵם לְנִיהְוָל מַהְרָה וַיְעַיל שֶׁל מִשְׁפְּטוֹן, עַל בְּתֵי הַמִּשְׁפְּט לְעוּדָד הַתְּנוּהָוֹת צָאת שֶׁל נָאשָׁמִים וּבְתוּפָוּ שֶׁל יּוֹם, עַלְיהָ לְקַבְּלַ בִּיטּוֹן גַּם בְּתוֹצָאת הַעֲוֹנְשִׁית".**

לאור ששמעתי את טיעוני הצדדים וشكلתי את חומרת העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו mine, את וותק נחגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לנקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

לאור כל האמור אני>Dנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 350 ₪ שיפולם עד ולא יותר מיום 17/12/10.
2. פסילה בפועל מקבל או מהחזקיך רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים ממנה ינוכו 60 ימי הפסילה המנהלית שERICA הנאשם בתיק זה. למען הסר ספק, לא נותרה יתרת פסילה לריצוי ואין צורך בהפקדה.
3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזקיך רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.
4. הנאשם יחתום על התcheinבות בסך 1,500 ₪ וזאת על תנאי למשך שנתיים לבסוף עבירה מן העבירות בהן הורשע בכתב אשום זה. התcheinבות תיחתום בנסיבות בימ"ש זה בתוך 30 ימים.

המציאות תשלח לנאשם ג"ד ושובר התשלום לכתובה המופיעה בכתב האשום.

זכות ערעור לביהם"ש המוחזק תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ז, 10 ספטמבר 2017, בהעדך
הצדדים.